

Arrest

nr. 96 923 van 12 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 21 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. BARBIEUX loco advocaat B. SOENEN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een soenniet van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Mosul (Centraal-Irak).

U zou in 2007 een eerste maal Irak zijn ontvlucht nadat u geweigerd had om samen te werken met een terreurorganisatie en u daarom voor uw leven vreesde. U zou op 13 maart 2007 asiel hebben aangevraagd in Noorwegen. In 2010 zou u een negatieve beslissing hebben gekregen en op 12 mei 2010 keerde u terug naar Irak waar u opnieuw bij uw moeder ging wonen in Mosul.

U zou er een relatie zijn gestart met uw buurjongen, M.(...). Toen u op 2 juni 2010 seksuele betrekkingen met hem had bij hem thuis, zou u zijn betrapt door zijn moeder. Jullie zouden

beiden zijn kunnen ontkomen en zouden jullie schuil hebben gehouden bij de broer van uw buurman H.(...).

Op 7 juni 2010 zouden jullie Irak hebben verlaten. Jullie zouden naar Koerdistan zijn gereisd en van daaruit naar Turkije, waar jullie gedurende acht maanden zouden hebben verbleven. Op 29 februari 2011 zouden jullie verder zijn getrokken naar Griekenland. Jullie zouden er aan de grens zijn gearresteerd en in hechtenis genomen. Na jullie vrijlating zou u naar Kreta zijn gegaan, Mervan zou een andere kant op gegaan zijn. U zou een tijdje op Kreta hebben gewerkt en op 21 januari 2012 zou u naar Italië zijn gegaan en van daaruit verder zijn gereisd naar België waar u op 25 januari 2012 aankwam. De volgende dag vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Ter staving van uw asielaanspraak legte u uw nationaliteitsbewijs en uw identiteitskaart voor.

B. Motivering

Er dient, na uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen:

Dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit Mosul (Centraal-Irak). Uit uw verklaringen blijkt dat u nagenoeg geen kennis heeft over de stad Mosul. Dit gegeven kan niet worden verklaard voor iemand die beweert er zijn kinderjaren en zijn jeugdijaren te hebben doorgebracht, namelijk van 1985 tot 1998, van 2002 tot 2007 en na uw terugkeer in mei 2010 (CGVS, pg.7). Zo blijkt u onvoldoende en/of foutieve antwoorden te geven op bijna alle essentiële kennisvragen over de stad. De informatie waarop het CGVS zich baseert, werd toegevoegd aan het administratief dossier (blauwe map).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u die opmerkelijk genoeg een grondige afkeer heeft van Arabieren en de Arabische taal (CGVS, pg.7), niet blijkt te weten dat de rechterkant van Mosul - waar uw wijk 'Al Tahwra' zich zou bevinden - bekend staat als de 'Arabierenkant' en de linkerkant van Mosul bekend staat als de 'Koerdenkant' daar u precies het tegenovergestelde claimt (CGVS, pg.9). U gevraagd wat de opdeling maakt tussen de linker- en rechterkant van Mosul, stelt u dat de bruggen de scheidingslijn vormen (CGVS, pg.9). Verrassend genoeg weet u echter niet onmiddellijk te duiden welke functie deze bruggen hadden, daar u enkel maar 'vermoedt' dat er water onder stroomt (CGVS, pg.9). U weet vervolgens wel dat het in casu om de Tigris gaat en u weet dat er nog een tweede rivier in Mosul stroomt (CGVS, pg.9). Dat dit echter ingestudeerde kennis betreft, wordt duidelijk in uw verklaringen betreffende deze tweede rivier, de Khawsar. Zo weet u ten eerste niet waar de Khawsar stroomt (CGVS, pg.9) en toen u werd verduidelijkt aan te geven door welke wijken deze rivier stroomt, toont u uw totale onwetendheid over deze kleine rivier die veelal enkel afvalwater kanaliseert door verbaasd aan te geven dat 'als hij bij de wijken passeert, de wijken zullen verdrinken' (CGVS, pg.9).

U stelt dat de 'Atiq'-brug het dichtst bij uw wijk is gelegen, maar u weet vervolgens niet aan te geven welke wijken deze brug met elkaar verbindt (CGVS, pg.9). U weet evenmin welk cijfer er aan deze brug werd toegekend, zoals alle bruggen gemeenzaam in Mosul worden benoemd (CGVS, pg.9). Dit geldt overigens voor alle cijfers van de overige bruggen (CGVS, pg. 10) waarvan u vermoedt dat het er vijf zijn, maar vervolgens meteen aangeeft ook hun ligging niet te weten te situeren (CGVS, pg.10).

U weet dat er een luchthaven is in Mosul en dat deze bij Hay Danadan is gelegen (CGVS, 9) om vervolgens uw gebrek aan kennis over de stad Mosul te demonstreren door niet te kunnen aangeven aan welke kant van Mosul de Hay Danadan wijk is gelegen (CGVS, pg.9). U weet niet waar de Amerikanen waren gevestigd in Mosul in de jaren na de val van het vorige regime, dus vanaf 2003 (CGVS, pg.10). Uw uitleg, namelijk dat u geen officier bent om achter hen aan te gaan en u de kaart van Mosul bent vergeten mee te nemen, houdt geen enkele steek (CGVS, pg.10).

U weet niet waar er kazernes van het Irakese leger zijn gelegen in Mosul en kunt zelfs geen namen geven van kazernes (CGVS, pg.10). U weet niet hoe het oude centrum van Mosul wordt genoemd en weet niet waar het is gelegen (CGVS, pg.10). Ondanks uw bewering dat u kennis hebt van 'Ghabat' (de bossen), weet u niet waar dit uitgestrekt bebost gebied, dat zéér gekend is, is gelegen (CGVS, pg.10). U spreekt over een voor het CGVS onbekende 'Garaj Rabia', maar u heeft geen weet van Garaj Bagdad die nochtans op uw kant van Mosul zou zijn gelegen (CGVS, pg.10). Garaj Shimal zou u dan wel weer kennen, maar opnieuw situeert u dit geheel foutief door te stellen dat deze ergens ligt waar men Mosul binnenkomt (CGVS, pg.10). Dit terwijl Garaj Shimal zich in het centrum van Mosul bevindt. U spreekt over Bab's (poorten) en hun namen, maar opnieuw blijkt dit eerder ingestudeerde kennis over Mosul te zijn daar u hun ligging niet weet te situeren (CGVS, pg.10). U weet niet waar het paleis van Saddam is gelegen (CGVS, pg.10), nochtans een bolwerk van het vorige regime en van de Amerikanen na de val, u weet geen bekende winkelstraten (CGVS, pg.10) of bekende markten (CGVS, pg.11) te noemen in

Mosul en weet niet waar de universiteit van Mosul is gelegen (CGVS, pg.10). U weet niet waar het befaamde pretpark is gelegen (CGVS, pg.11), u kunt geen namen noemen van grote hotels in Mosul (CGVS, pg.11) en weet evenmin enkele bekende monumenten in Mosul weer te geven (CGVS, pg.11). De enige moskeeën die u kunt noemen in Mosul zijn de Nabi Yunis-moskee en de Bin Rashid-moskee (CGVS, pg.11) maar opnieuw kent u hun ligging niet.

Daar de vragen over de stad waar u jarenlang zou hebben gewoond een breed spectrum bevatten maar u nagenoeg niets wist liggen, kan er niet worden geloofd dat u ooit gedurende een langere periode in Mosul hebt gewoond, laat staan dat u in 2010 van hieruit uw land zou hebben moeten ontvluchten. Uw verdere verklaringen staven enkel bovenstaande vaststellingen. Uw kennis over het politieke landschap in Mosul is eveneens beneden alle peil te noemen daar u zelfs niet weet welke politieke partijen er actief zijn (CGVS, pg.8). Zelfs toen u de pap in de mond werd gegeven door aan te geven dat er twee grote Koerdische partijen actief zijn in Mosul, wist u nog steeds geen enkele partij - buiten enkele terreurorganisaties die logischerwijze niet kunnen worden gekenmerkt als politieke partijen - te noemen (CGVS, pg.8). Nochtans bent u zelf van Koerdische origine. U tracht uw onwetendheid te verantwoorden daar u steeds als herder in een dorp heeft gewerkt (CGVS, pg.8). Buiten het gegeven dat u eerder verklaarde het land in 2007 te zijn ontvlucht omdat u als groentenverkoper in uw wijk werd gevraagd samen te werken met een terreurorganisatie (CGVS, pg.4) dient bovendien te worden opgemerkt dat u wel Jalal Talabani kon noemen, de functie wist van Nouri Al Maliki en wist dat Atheel Al Najeefi gouverneur was van Mosul (CGVS, pg.8). Uw voorgehouden profiel van 'onwetende herder' vindt in deze geen coherentie aangezien u dan ook deze zaken logischerwijze niet zou kennen, tenzij ze alweer zijn ingestudeerd. Dient te worden aangestipt dat u zelfs geen enkele grote aanslag wist te benoemen die gebeurde in Mosul voor uw vertrek in 2007, een periode die werd gekenmerkt door vele aanslagen en grote onveiligheid (CGVS, pg.11).

Bovendien betoont u eveneens een gebrek aan medewerking tijdens het gehoor daar u weigerde enkele woorden Arabisch te spreken toen u werd gevraagd uw voorgehouden kennis van het Arabisch aan te tonen (CGVS, pg.7). Er kan worden verwacht dat u als inwoner van Mosul waar het Arabisch nog steeds toonaangevend is bereid zou zijn om even van het Koerdisch over te schakelen naar het Arabisch. Toch wanneer u op deze manier uw beweerdde herkomst voor een deel zou kunnen staven. U gaf aan dat uw vader werd gedood door Arabieren en dat u nooit nog contact wil met Arabieren, laat staan hun taal zal spreken. Zoals hierboven al werd opgemerkt is het dan wel zeer bizar dat u uw woonplaats in Mosul nèt aan de Arabische stadskant situeert. Dit alles raakt kant noch wal.

Bovenstaande observaties maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat van Mosul afkomstig bent en u er jarenlang zou hebben gewoond. Daar uw ontoereikende kennis maakt dat uw herkomst en uw beweerd verblijf aldaar tot 2007 en opnieuw in 2010 niet geloofwaardig zijn, zijn de door u ingeroepen vervolgingsfeiten die zich in deze periode in Mosul hebben afgespeeld, dit evenmin. Aan uw verklaringen dat u er zou zijn betrapt met een man, kan er evenmin enig geloof worden gehecht. Uw geloofwaardigheid werd in dezer te zéér aangetast.

Uit wat voorafgaat kan gezien het niet-geloofwaardig karakter van uw afkomst en verblijf in Mosul tot 2007 en enkele dagen in 2010 bijgevolg niet worden besloten dat u uw land hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art.1, par.A, lid 2, van de Conventie van Genève van 29 juli 1951 of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, zoals boven vastgesteld blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw afkomst uit Mosul en uw jarenlange verblijf aldaar. Deze ongeloofwaardigheid is van die aard dat het CGVS zich onmogelijk een correct beeld kan vormen van uw juiste regio van herkomst, van uw recente verblijfplaatsen, van uw eventueel verblijf in andere derde landen en van eventuele verblijfsalternatieven waarover u mogelijk kan beschikken.

De documenten die u ter staving van uw asielrelaas voorlegt, namelijk uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Integendeel, de authenticiteit van deze stukken komt ernstig in het gedrang daar duidelijk blijkt dat er geknoeid werd met de foto en de zegel op de identiteitskaart. Een deel van de zilverkleurige zegel werd duidelijk teruggeplooid om naderhand een (andere) foto te bevestigen. Opvallend genoeg werd ook de uitgiftedatum op het document niet vermeld (.../.../200.). In rekening genomen dat Iraakse (identiteits)stukken zo wie zo een geringe bewijswaarde hebben, gelet op het feit dat ze via corruptie heel makkelijk verkrijgbaar zijn, kunnen beide stukken uw herkomst niet aantonen (zie administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erkent dat het over informatie beschikt waaruit blijkt dat er zich nog steeds incidenten van discriminatie en mishandeling voordoen in Irak en voornamelijk in Noord-Irak, waarvan verzoeker afkomstig is. Het is dan ook een loutere veronderstelling dat verzoeker geen problemen riskeert omdat dergelijk voorvallen thans minder voorkomen. Het is dan ook helemaal niet onmogelijk dat verzoeker problemen ondervond omwille van de door hem geschetste levensomstandigheden, aangezien problemen van discriminatie om grond van geaardheid plots en te allen tijde kunnen ontstaan. Verzoeker verwijst ter staving naar een aantal recente verslagen van NOS en New York Times en stelt dat het er sterk op lijkt dat de commissaris-generaal geen rekening wil houden met de door verzoeker neergelegde documenten en zich koste wat het kost blijft verschuilen achter verouderde informatie. Bovendien bespreekt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het relaas van verzoeker niet in de bestreden beslissing. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beperkt zich ertoe om te stellen dat verzoeker volgens hem niet afkomstig is uit de Mosul streek. Het UNHCR stelt echter dat de bewijslast niet al te strikt geïnterpreteerd mag worden en verzoeker toonde aan de hand van hetgeen hij vertelde aan dat er wel degelijk vervolgingsproblemen bestaan in zijn hoofde. Verzoeker stelt verder dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet betwist dat kandidaat-vluchtelingen uit (Noord-)Irak die te maken hebben met incidenten een vluchtelingenstatuut kunnen krijgen en weerlegt nergens dat verzoekers problemen zich niet meer voordoen. Verzoeker wijst erop dat ook vervolgingsproblemen op basis van willekeur en discriminatie door het UNHCR erkend worden als vervolgingsfeiten die aanleiding geven tot vluchtelingenbescherming indien blijkt dat de overheid onvoldoende bescherming kan bieden. Bovendien wordt door recente informatie bewezen dat de situatie in Irak helemaal niet veilig is en de burgers die teruggestuurd worden wel degelijk moeten afrekenen met gevaar.

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift een aantal persartikelen van NOS en New York Times toe.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn afkomst uit de stad Mosul geenszins aannemelijk kan maken, gelet op zijn gebrekkige kennis van de stad en dit gezien in het licht van de informatie over Mosul die in het administratief dossier aanwezig is. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker onwetend is over het feit dat de rechterkant van Mosul - waar zijn wijk 'Al Tahwra' zich zou bevinden - bekend staat als de 'Arabierenkant' en de linkerkant van Mosul bekend staat als de 'Koerdenkant' daar hij precies het tegenovergestelde beweert (stuk 3, gehoorverslag, p. 9). Hoewel verzoeker aangeeft dat de 'Atiq'-brug het dichtst bij zijn wijk is gelegen, weet hij vervolgens niet aan te geven welke wijken deze brug met elkaar verbindt en evenmin welk cijfer er aan deze brug werd toegekend, zoals alle bruggen gemeenzaam in Mosul worden benoemd (stuk 3, gehoorverslag, p. 9). Dit geldt overigens voor alle cijfers van de overige bruggen (stuk 3, gehoorverslag, p. 10) waarvan verzoeker vermoedt dat het er vijf zijn, maar hun ligging niet weet te situeren (stuk 3, gehoorverslag, p. 10). Hoewel verzoeker weet dat er een luchthaven is in Mosul en dat deze bij Hay Danadan is gelegen kan hij niet aangeven aan welke kant van Mosul de Hay Danadan wijk is gelegen (stuk 3, gehoorverslag, p. 9). Verzoeker weet evenmin waar de Amerikanen waren gelegd in Mosul in de jaren na de val van het vorige regime, dus vanaf 2003, noch waar er kazernes van het Iraakse leger zijn gelegen in Mosul en kan zelfs geen namen geven van kazernes (stuk 3, gehoorverslag, p. 10). Verzoeker weet voorts niet waar het oude centrum van Mosul en een uitgestrekt bebost gebied zijn gelegen (stuk 3, gehoorverslag, p. 10). Verzoeker weet niet waar het paleis van Saddam is gelegen, nochtans een bolwerk van het vorige regime en van de Amerikanen na de val, en kan geen bekende winkelstraten of bekende markten noemen in Mosul (stuk 3, gehoorverslag, p. 10, 11). Voorts weet hij niet waar de universiteit en het pretpark in Mosul zijn gelegen (stuk 3, gehoorverslag, p. 10, 11). Verzoeker kan geen namen noemen van grote hotels in Mosul en weet evenmin enkele bekende monumenten in Mosul weer te geven (stuk 3, gehoorverslag, p. 11).

De Raad wijst er echter op dat de nood aan bescherming moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats, doch dat het aan de betrokkene is zijn nationaliteit en zijn verblijf in een bepaalde

regio aannemelijk te maken. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen. Daartoe onderzoekt de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land/regio dat/die hij beweert te zijn ontvlucht. Voorts wijst de Raad op artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet waaruit afgeleid dient te worden dat regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie in het land van herkomst in aanmerking dienen genomen te worden bij de beoordeling voor het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade. Derhalve is het noodzakelijk dat verzoeker zijn afkomst aannemelijk maakt zodat kan worden nagegaan of hij nood heeft aan internationale bescherming. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift steeds naar zijn asielaanvraag verwijst, maakt hij zijn herkomst uit Mosul en de zich aldaar afgespeelde feiten niet aannemelijk.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er aan verzoekers beweerde herkomst uit Mosul geen geloof kan worden gehecht, waardoor er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan het asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vluchtelingenrechtelijke vrees.

2.3. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar zijn nationaliteit niet volstaan, doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Te dezen dient te worden opgemerkt dat het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen het land van herkomst onontbeerlijk is om uit te sluiten dat verzoeker hetzij afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is, hetzij ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door geen duidelijkheid over zijn feitelijke herkomst te verschaffen. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412). Verzoekers argumentatie dat de situatie in Irak niet veilig is en de burgers die teruggestuurd worden wel degelijk moeten afrekenen met gevaar is samen met de door verzoeker neergelegde persartikelen die slechts verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie in Irak, gelet op het voorgaande dan ook niet dienstig.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.5. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF